

متن پرسش

سلام: معذرت می‌خواهم این سوال رو می‌پرسم. توی خوابگاه ما یک بنده خدایی به یکی دیگه نظر بدی داره و اگه شرایطش فراهم بشه کار غیراخلاقی‌ای با اون شخص انجام خواهد داد (تقریباً از این موضوع مطمئنم و احتمال اینکه بدگمان شده باشم نیست)، من سعی کردم با شخصی که احتمال میره کار بدی باهاش انجام بشه رفاقت داشته باشم و مثلاً با هم به حمام برویم (چون حمام از خوابگاه فاصله دارد) تا اتفاق بدی نیفتد و اکثر کارهای دونفره مثل تکالیف دانشگاه و ... را با هم انجام بدهیم اما اینکه راه چاره نیست، به نظر شما چه باید کرد؟ شرایط برای گفتن مستقیم به شخص فراهم نیست و این رو هم می‌دونم که خود من هم از وسوسه‌های شیطان و نفسم نباید غافل باشم. باز هم ببخشید برای این مورد مزاحم شدم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال این حالات مربوط به قوه واهمه است و باید از طریق تمرکز بر معارف حقّه از آن عبور کرد. در این راستا نکاتی در کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» هست که می‌تواند کمک‌کار باشد. با مطالعه آن کتاب و درک روش‌های قوه واهمه می‌توانید او را تشویق به مطالعه آن کتاب بنمایید تا خودش متوجه لغزش‌هایی که ممکن است پیش آید، بشود. موفق باشید